

Opildning til retfærdighed

***Nøglevors: "Hvis vi siger, at vi ikke har synd, bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed."
1 Johannes 1:8,9***

***Udvalgte skriftsteder:
1 Johannes 1:5-10; 2:1-8***

Dette brev menes af forskere at være skrevet omkring år 90 e.Kr. På det tidspunkt havde kristendommen opnået betydelig fremtrædende plads, og de troende var spredt over hele den ikke-jødiske verden. Mange ting i kristendommen gjorde den populær blandt datidens græske filosoffer. De søgte imidlertid at kombinere den med deres hedenske filosofier, og mange blev såkaldte "kristne filosoffer". Apostlen Paulus advarede om, at dette var "modsatrettede ideer om det, der falsk kaldes viden". 1 Timoteus 6:20

Johannes' brev blev skrevet for at styrke de kristne mod disse undergravende lærdomme fra filosoferne. Han opfordrede dem til kun at holde fast ved Jesu og apostlenes lære og betragte disse filosofiske lærdomme som løgne. Alle sådanne falske lærere skulle betragtes som repræsentanter for de "mange antikrister" eller modstandere af Kristus, som apostlen Johannes advarede om "allerede nu" var i verden. 1 Johannes 2:18

Johannes' formål med at skrive dette brev var at opmuntre dem til retfærdighed: "Jeg skriver til jer, små børn, fordi jeres synder er tilgivet for hans navns skyld. Jeg skriver til jer, fædre, fordi I har kendt ham, som er fra begyndelsen. Jeg skriver til jer, unge mænd, fordi I har overvundet den onde. Jeg skriver til jer, små børn, fordi I har kendt Faderen. Jeg har skrevet til jer, fædre, fordi I har kendt ham, som er fra begyndelsen. Jeg har skrevet til jer, unge mænd, fordi I er stærke, og Guds ord bliver i jer, og I har overvundet den onde." 1 Johannes 2:12-14

Da dette blev skrevet, var apostlen Johannes ret gammel. Han var blevet meget mild i sin karakter på grund af sine erfaringer og talte derfor meget kærligt til både de modne og de nye i troen. Han ønskede, at de måtte indse det vigtige ansvar, det er at afholde sig fra synd, fortsætte i Guds kærlighed og dermed modnes i Kristus.

Det er bemærkelsesværdigt, at de fleste kristne aldrig oplever den fulde glæde, fred og velsignelse, som de kunne have. Mange nøjes med de første principper i Kristi lære og går som "spædbørn" ikke videre til den fulde udvikling af disse principper i offer og tjeneste. (1 Korinther 3:1). Johannes ønskede at vække de troendes sind og hjerter til at værdsætte og bruge deres privilegier i Kristus, så de derved kunne vokse og udvikle sig i ham.

"Det, som var fra begyndelsen, som vi har hørt, som vi har set med vores øjne," fra begyndelsen af Jesu tjeneste, var Johannes' vidnesbyrd. (1 Johannes 1:1). Han og de andre apostle havde set Kristus i hans liv og i hans død; de så ham efter hans opstandelse; de vidste, at disse ting var sande. Apostlene led tabet af alle ting, da de forkyndte sandhedens ord. Filipperne 3:8

Det vidnesbyrd, som den kristne tro bygger på, er ikke menneskets, men Guds. Mennesket havde intet vidnesbyrd om dette emne, der var værd at lytte til, før Gud talte, først gennem Jesus og derefter gennem apostlene. Fordi de så og kendte Jesus, har vi deres sikre vidnesbyrd, og deres "vidnesbyrd er sandt." Johannes 21:24